

Matkaraportti

Oma nimi: Miila

Opiskeltava ala: media-ala / kuvataide

Kv-vaihdon ajankohta: 22.9.–2.11.2025

Kaupunki ja maa: Sevilla, Espanja

Työpaikan nimi: Barro Azul

Työpaikan osoite ja nettisivut: C/Covadonga, 9 -Bajo 7 (41010 Sevilla), www.barroazul.es

Jaksolle hakeutuminen

Olen ollut kiinnostunut jo pienestä pitäen kansainvälisyydestä, vaihto-opiskelusta ja ulkomailla asumisesta, joten kun pari vuotta sitten aloin hakemaan kouluihin, yksi kriteereistäni opiskelupaikalle oli se, että opiskelujakson toteuttaminen ulkomailla oli mahdollista. Ilman tällaista mahdollisuutta en välttämättä edes olisi päätenyt hakemaan Pekka Halosen akatemiaan. Olin siis jo etukäteen bongannut tiedon kv-jaksosta Keudan nettisivuilta ja vähän niin kuin päättänyt että minähän tällaiselle jaksolle pääsen lähtemään, piste!

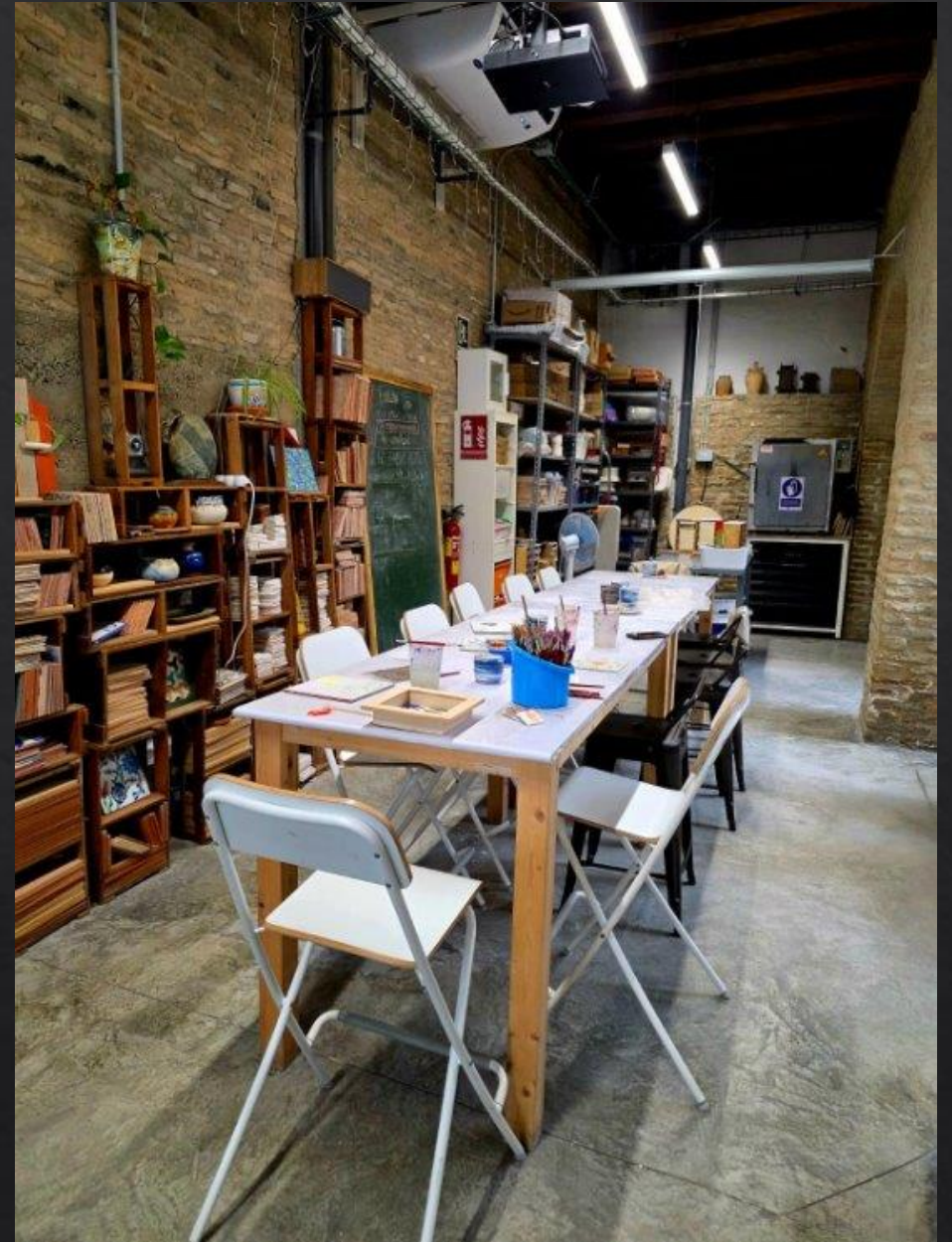
Olin niiden muutaman onnekkaan joukossa, jotka pääsivät koulustani osallistumaan kv-jaksolle syyslukukaudella 2025. Omaksi matkakohteekseni määrittyi Etelä-Espanjassa sijaitseva Sevillan kaupunki. Tämä kohde ei kuitenkaan ollut ensisijainen valintani, vaan olin alun perin pyrkinyt löytämään itsenäisesti työharjoittelupaikan Japanista, josta minulla löytyy monta ystävää ja jonka kieli ja kulttuuri ovat jo etukäteen itselleni jonkin verran tulleet tutuiksi sinne tehdyillä matkoillani. Koska alkuperäinen suunnitelmani oli mennyt mönkään, en ollut osannut muodostaa oikein minkäänlaisia odotuksia Sevillan ja kv-jakson varalle. Olin itseasiassa hieman jännittynytkin lähdöstä paikkaan, jonka kulttuurista ja ihmisistä en etukäteen tiennyt lähes mitään.

Keudan antamassa valmennuksessa osattiin antaa hyvin perustiedot jaksolle lähtemiseen yleisellä tasolla, mutta tietenkään jokaista matkakohdetta koskevia tarkempia tietoja ja vinkkejä ei valmennuksessa pystytäkään millään käydä. Minun täytyi siis etsiä tietenkin tällaiset paikkakohtaiset tiedot itse. On tärkeää, että perus arkeen kuuluvat aiheet, kuten julkisen liikenteen käyttö ja ruokailu, ovat itsellä selvillä ennen lähtöä. Oman työharjoittelujaksoni järjestämisessä oli mukana ollut myös Sevillassa toimiva INCOMA-niminen organisaatio, joka hoiti minulle ja monelle muulle Sevillaan lähteneelle keudalaiselle mm. majoituksen ja itse työharjoittelupaikatkin. Saimme heiltä myös valmennuksen ja infopaketin kohteessa selviämiseen ja elämiseen, mikä helpotti huomattavasti lähtöön valmistautumista. Loppujen lopuksi tunsin, että olin melko valmis lähtemään matkaan, vaikkakin hieman yhä jännitti. Ainut asia, joka jäi kaduttamaan, oli etten ollut hirmuisesti ehtinyt opiskella maan kieltä. Suosittelen siis varaamaan hyvin aikaa ja näkemään vaivaa siihenkin!

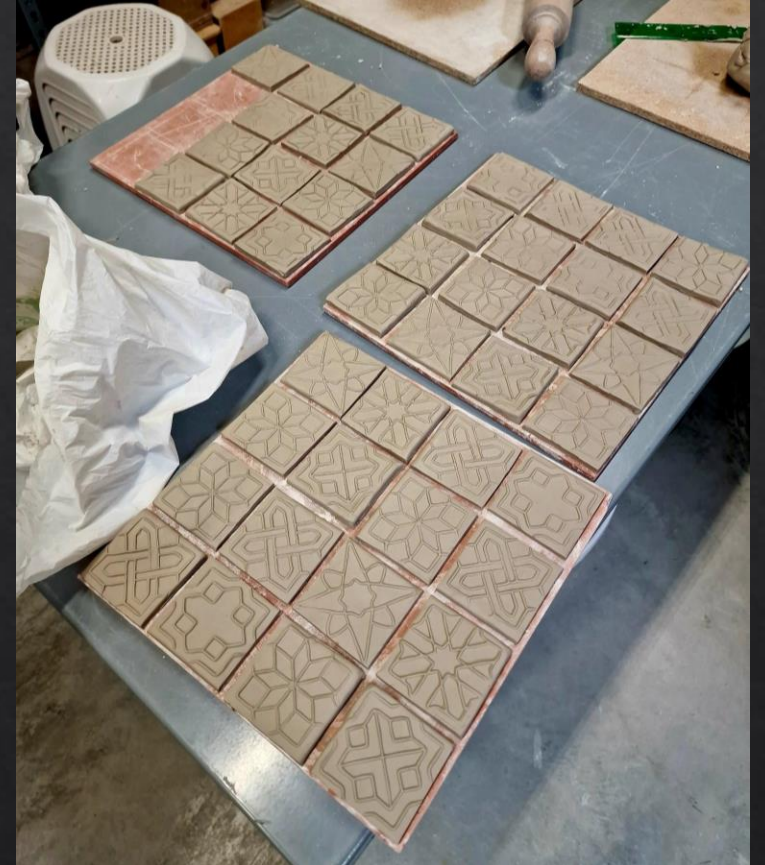
Työssäoppimisjakso

Kuten mainittua, kv-jaksoni järjestämisessä oli mukana INCOMA-niminen organisaatio, joka, kyseltyään preferenssejäni ja toiveitani työharjoittelupaikalle, etsi ja järjesti minulle sellaisen. Päädyin siis viettämään kuuden viikon kestävä kv-jaksoni työharjoittelussa Barro Azul-nimisellä keramiikkapajalla. Pajan toimintaan kuuluu sekä englannin että espanjan kielisten työpajojen järjestäminen turisteille ja paikallisille, sekä keraamisten tuotteiden, pääasiassa laattojen ja astioiden, valmistaminen ja myyminen. Oma työkuvaani kuului juuri näiden myynti- sekä tilaustuotteiden koristelemine erilaisilla juuri Sevillasta ja Espanjasta peräisin olevilla lasitustekniikoilla, jotka opetettiin minulle työharjoittelun aikana. Valmistin myös raa'asta savesta laattoja työpajoja varten, ja autoin myös parina kertana näillä työpajoilla assistenttina.

Barro Azulissa on aivan ihana porukka, joka otti minut heti mukaan ja opettivat tietojaan ja taitojaan parhaansa mukaan! Jos Sevillaan olet lähdössä kuvataiteen opiskelijana, suosittelen ehdottomasti ottamaan heihin yhteyttä ja tiedustelemaan mahdollisuudesta suorittaa työharjoittelusi heillä. Oma työharjoitteluni oli niin mieluista, että olisin halunnut jäädä kv-jaksoni jälkeenkin pajalle töihin pitemmäksikin aikaa!

Työharjoittelun aikana tekemiä töitäni:

Kulttuurierot

Espanjassa päivärytmiin kuuluu siestan, eli keskelle päivää sijoittuvan muutaman tunnin lepotauon, viettäminen. Työpäivä jakautuu kahtia siestan ympärille aamuun ja iltaan. Minulle tällaiseen rytmiin sopeutuminen oli hankalaa, sillä pidän itse siitä, että iltaisin on kunnolla vapaa-aikaa täysin omaan käyttöön. Tällainen päivärytmi vaikuttaa myös ruokailuaikoihin, jotka ovat huomattavasti myöhäisempiä kuin Suomessa. Lounas syödään vasta klo 14–16 aikaan ja illallinen klo 21–23 aikoihin. Omalla työpaikallani lähdimme viettämään siestaa aina klo 14, ja koska asuntolalleni oli jonkin verran matkaa, olin usein lounastamassa vasta klo 15 aikoihin. Siihen mennessä vatsa kurni aina kovaan ääneen. On siis tärkeää syödä ennen töitä tukeva aamiaisen, ja suosittelen myös pitää mukana hieman evästä pahimman nälän varalle, jos työpaikkasi sallii sellaisten napostelemista työvuorojen aikana.

Espanjassa ollaan löyhempiä täsmällisyyden kanssa, mikä oli omasta mielestäni sekä plussa että miinus. Olen itse melko aikasokea ja sen takia kiireessä liikkeellä, joten on helpottavaa ajatella, että mahdollisia myöhästymisiäni osataan katsoa sormien läpi. Epätäsmällisyys vaikutti kuitenkin myös julkisen liikenteen menoihin, joten bussit olivat lähes poikkeuksetta myöhässä, jos saapuivat edes ollenkaan! Tämä olikin syynä sille, että jouduin parina kertana juoksemaan hengästyneenä työpaikalle, ja tällöinkin saavuin hieman myöhässä.

Minkä voin ehdottomasti sanoa olevan iso plussa espanjalaisessa kulttuurissa, on yhteisöllisyys. Vietin Sevillassa vain kuusi viikkoa, ja näin siltikin niin lyhyessä ajassa useamman Palestiinan protestin, täydet kadut rintasyöpätapahtuman jälkeen, sekä Pride- ja Palestiinan lippuja kaduilla ja parvekkeilla. Ravintoloissa istuivat iltaisin useamman sukupolven verran sukulaisia yhden pöydän ääressä syömässä päivällistä yhdessä. En muista milloin ainakaan itse olisin käynyt sukulaisteni kanssa syömässä ilman mitään erityisempää syytä. Voisin olettaa, että Espanjassa esimerkiksi vanhusten syrjäytyneisyys on alhaisempi Suomeen verrattuna juuri yhteisöllisyyden ansiosta.

Kulttuurierot

Mitä mielestäni on taas suomalaisessa kulttuurissa plussaa verrattuna espanjalaiseen kulttuuriin, on turvallisuus ja lainkuuliaisuus. Espanjassa täytyy olla tietyillä alueilla erittäin tarkka välttyäkseen taskuvarkauden uhriksi tulemiselta, vaikkakin Sevilla on ymmärtääkseni onneksi hieman turvallisempi tämän suhteen. Suomessakin taskuvarkauksia tietenkin tapahtuu myös, vaikkakaan ei ehkä yhtä suurella laajuudella. Turvallisuus ja lainkuuliaisuus liittyy myös liikenteeseen, sillä Sevillassakin tuntui liikenne olleen kovin holtitonta. Ihmiset ylittivät katuja aivan lastensakin kanssa niin kuin liikennevaloja ei olisi ollutkaan (tätäkin näkyy Suomessa ja etenkin Helsingissä, mutta omasta kokemuksestani taas pienemmällä skaalalla). Skootterit kiemurtelivat aina pienistä väleistä eteenpäin ruuhkassa tai liikenteen muuten ollessa pysähdyksissä. Tällaiset seikat lisäävät heti liikenneonnettomuuksien riskiä. Lisäksi joillakin kaduilla roikkuu ihmisiä, jotka ilmestyvät aina vaatimaan rahaa auton pysäköidessä sen varrelle. Usein tällaisen parkkimaksuhuijauksen uhreina ovat turistit, jotka eivät välttämättä tajua, ettei maksua vaativa henkilö olekaan virallinen parkkeerauksen valvoja.

Sairastuminen ja sairaalakäynti

Minulle sattui jo ensimmäisellä viikolla sellainen epäonni, että sairastuin kokonaisen viikon ajaksi johonkin flunssan oloiseen tautiin. Periaatteessa tässä tapauksessa olisi riittänyt käydä hakemassa sairaustodistus lähimmästä terveyskeskuksesta, mutta koska olin saanut juuri edellisessä kuussa punkinpureman, halusin varmistaa tarkemmilla tutkimuksilla, ettei sairastelu ollut siitä johtuvaa. Keudan KV-vastaava Iina Siren antoi minulle selkeät ohjeet miten ottaa yhteyttä Keudan matkavakuutukseen (ohjeet tähän löytyvät myös [keudanmatkassa.com](https://www.keudanmatkassa.com)), ja IFistä osattiin myös etsiä minulle sairaala, jossa pystyin saamaan tilanteeseen tarvittavat tutkimukset hoidettua. Paikalle pääsin helpoiten ja nopeiten tilaamalla Uberin. Kaikissa sairaaloissa ja terveyskeskuksissa ei puhuta englantia, joten yhäkin toistan, että peruskielitaito kääntäjän ohella on hyvin suositeltavaa olla. Omassa tapauksessani sairaalan henkilökunta osasi onneksi hyvin englantiakin, mutta esimerkiksi erään toisen keudalaisen käydessä toisessa terveyskeskuksessa, hänelle tuli kielimuuri vastaan. Oma sairaalakäyntini oli kuitenkin onneksi hyvin mutkaton, ja henkilökunta osasi auttaa minua hyvin jokaisessa vaiheessa alusta loppuun!

Kun sairaalakäynnin ja sairaustodistusten yms. kanssa säätäminen oli saatu hoidettua, seuraavaksi toimeenkuvana oli lepo. Olin itse tuonut mukani Suomesta särkylääkkeitä, joiden avulla selvisin pahimmista kivuista ja säryistä, mutta näitä löytyy kyllä tarvittaessa paikallisista apteekeistakin. Jos mukana matkalla sattuu olemaan kaveri, joka pystyy auttamaan esim. juuri lääke- tai ruokatoimitusten kanssa, kannattaa todellakin pyytää niihin apua! Jos on kuitenkin epäonnisesti yksin, niin ei silti hätää. Esim. Uberin kautta pystyy tilaamaan tuotteita mm. ruokakaupasta, ravintoloista ja apteekeistakin!

Lopuksi suurin ongelma oli enää oikeastaan viikon kestävä pitkästyneisyys neljän seinän sisällä jumissa ollessa. Tällöin minulle iski myös suurin koti-ikävä ja yksinäisyyden tunne. Tällaisessa tilanteessa on tärkeää pitää yhteyttä läheisiinsä viestien ja puheluiden välityksellä. Onneksi minulla sattui olemaan ihana online-kaverini linjoilla pitämässä seuraa lähes koko viikon ajan! :)

Vinkkejä matkustamiseen ja julkisen liikenteen käyttämiseen

Käytin Sevillassa matkustamiseen pääsääntöisesti aina busseja. Kaupungissa toimii myös metro, vaikkakaan se ei kata kovinkaan laajaa aluetta, enkä itsetullut matkustaneeks i sillä kertaakaan matkani aikana. Käytössäni oli luotettava bussikorttini, millaisen saa ostettua esimerkiksi paikallisistatupakkakauposta. Bussit pysäytetään kättä nostamalla, ja kyytiin noustaan AINA KULJETTAJAA LÄHIMMÄSTÄ

OVESTA, jolloin bussikorttianäytetään kuskin vieressä olevalle kortinlukijalle. Yksittäisen matkalipun pystyy myös ostamaan käteisellä kuskilta (mieluiten tasarahalla, tai vähintäänkin pienellä käteismäärällä),

tai monissa busseissa myös korttimaksulla, jolle löytyy kortinlukija yleensä sisäänkäynnin vasemmalta puolelta. Kannattaa ottaahuomioon, että yksittäiset matkaliput ovat ka lliimpia kuin matkan maksaminen bussikortilla, joten suosittelen itse bussikortin hankkimista! Korttia ei tarvitsenäyttää lukijalle enää toista kertaa kun poistut kyydistä KES KI- TAI

TAKAOVESTA. Muuta huomioon otettavaa on myös se, että bussit olivat useinmyöhässä tai saattoivat olla kokonaankin saapumatta, joten välttääkseen myöhästymisiä, mat kustamisiin kannattaa varata hyvin aikaa ja mennäaikaisemmalla bussilla. Julkisten kanssa kannattaa olla muutenkin tarkkana, sillä lähes jokainen juna jolla kuljin oli myöhä ssä, ja yksi saapui kerran jopaväärälle laiturille!

Julkisen liikenteen ohella Sevillassa toimii hyvin myös esimerkiksi Uber, joka on kuitenkin tietenkin julkisia huomattavasti kalliimpi. Suosittelen käyttämäänsitä pääosin vain, jos julkisilla tai muilla tavoin kulkeminen osoittautuu liian hankalaksi, kuten jos mukana on suuri määrä matkatavaroita, tai olet liikkeelläsellaiseen aikaan, kun julkiset eivät enää kulje. Uberia ladatessa kannattaa varmistaa, että ennen kyydin tilaamista olet lisännyt sovellukseen maksukortintied ot. Itselläni nimittäin kävi sellainen moka, että varatessani ensimmäisen kerran itselleni kyytiä, oletin, että kortin tiedot lisätään vasta maksuvaiheessa. Näin ei kuitenkaan ollu t,

ja sovellus asetti maksutavaksi automaattisesti käteismaksun, eikä tätä pystynyt enää jälkikäteen muuttamaan. Jouduin siiskäyttämään kyydin maksamiseen lähes kaikki muk aan ottamani kolikot. Muista myös aina varmistaa ennen kyytiin nousemista, että kuski on sama, jokasinulle on ilmoitettu sovelluksessa! Turvallisuus ennen kaikkea!

Jos suosit matkustusvälineenä mieluummin polkupyörää,

on sekin vaihtoehto, sillä Sevillassa toimii ympäri kaupunkia pyöränvuokraussysteemi.Itselleni pyörävuokrien tarjoajista tutuksi tuli ainoastaan Sevici, mutta muista vaihtoeh doista löytyy varmasti tietoa myös netistä etsimällä. Sevici tarjoaa jokovuoden, viikon, tai päivän mittaisia tilausvaihtoehtoja, joista voi valita omaan käyttöön sopivimman pituisen. Sevici toimii puhelimelle ladattavan sovelluksen kautta, josta löytyy myös ohjeet pyörien käyttöön.

Matkustaminen

Koska Sevillaan oli lähdössä samana päivänä kokonainen ryhmä keudalaisia, olimme kaikki matkassa yhdessä. Lähdimme Norwegianin aikaisella aamulennolla kohti Malagaa, josta matkasimme Sevillaan muutaman tunnin verran junalla, johon oltiin myös hankittu jo etukäteen liput. Ylipäättänsä junilla kulkemiseen kannattaa varata liput jo hyvissä ajoin etukäteen, etteivät paikat lopu kesken. Varasin omat junalippuni aina sivulta [renfe.com](https://www.renfe.com). Tässä kohtaa mainitsen myös, että olen krooninen ylipakkaaja, joten olin valmistautunut lähtöön pakkaamalla matkalaukkuni aivan liian täyteen (lähes Norwegianin salliman 23kg painoiseksi!). Olennaista on myös mainita, että Malagan ja Sevillan välillä kulkevissa junissa löytyy matkalaukkujen säilytykseen tarkoitettu hylly istuinten yltä katonrajasta. Omilla tikkukäsilläni en onnistunut nostamaan matkalaukkuja niin ylös, mutta onneksi sain parilta matkatoverilta apua tähän (vaikkakin hekin kyllä kommentoivat minun laukkuni painaneen selvästi kaikkein eniten... :D). Lattian rajassakin löytyy vaunujen päädyissä muutama hylly, mutta ei kannata laskea sen varaan, että niistä löytyisi vapaata tilaa, etenkin, jos juna on täysi. Matkatessani yksin takaisin Suomeen, olin varannut hyvin aikaisen junan sunnuntai-aamuksi, jolloin juna oli lähes tyhjä, ja sain laukkuni onneksi tällaiselle lattianrajahyllylle. Junamatkojen ajankohdat kannattaa siis ottaa huomioon, jos oman matkalaukun paino huolettaa. Pahimmassa tapauksessa laukku saattaa mahtua omiin jalkoihin, mutta muutaman tunnin kestävän matkan aikana voi kyllä tulla hieman tukalat oltavat niin ahtaassa tilassa istuessa. Paras vinkkini on siis, että pakkaa maltillisesti!

Saavuttuamme Sevillaan San Bernardon asemalle, meitä odotti siellä valmiiksi autokuljetus asuntolallemme. En tiedä, mitä kautta tämä kuljetus oli hankittu, mutta olin itse palatessani Suomeen varannut pari päivää ennen lähtöä Uberin. Kuten jo aikaisemmin mainitsin, se on mielestäni kätevin tapa kulkea isojen matkatavaramäärien kanssa.

Majoitus

Asuin muiden keudalaisten kanssa INCOMAN järjestämässä Yugo Bermejales-nimisessä opiskelija-asuntolassa. Minulla oli käytössäni oma kylpyhuoneellinen huone, mikro ja pieni jääkaappi, sekä yhteiskeittiö huoneen ulkopuolella. Asuntolassa on myös uima-allas, kuntosali, leffahuone ja pyykkitupa. Myös wifi ja ilmastointi olivat saatavilla.

Asuntola tarjoaa yhden käsipyyhkeen, yhden kylpyhuoneen mattona käytettävän pyyhkeen, ja yhden kylpypyyhkeen, jotka vaihdetaan kerran viikossa huoneen siivouksen lomassa. Asuntola ei ole kuitenkaan hotelli, joten saippuat, shampoot, yms. tarvitsee tuoda itse. Mikä täysin yllätti minut, oli henkareiden puuttuminen, vaikka tanko vaatteiden ripustamista varten kyllä löytyi. Itse suosittelen myös tiskiharjan tuomista, sillä Espanjassa käytetään astioiden pesemiseen pesusieniä, eikä harjoja myydä melkein missään. Jos päädyt asumaan samassa asuntolassa, tuo mukanasasi myös tossut tai sisäkengät! Aloitin aamuni aina ensimmäisenä metsästämyllä joukon sokeritoukkia, jotka olivat aina yön aikana levittäytyneet ympäri huonettani. Tossut jalassa oli aina mukavampaa astella hämärässä lattialla, kun ei tarvinnut pelätä astuvansa paljain jaloin sokeritoukkien päälle (muutaman kerran niitä löytyi kyllä seiniltäkin...). Lattiat olivat muutenkin sen verran likaiset, että sukkienpohjat olivat aina tummina, jos tossut eivät olleet olleet jalassa.

Asuntola oli täynnä kansainvälisiä opiskelijoita, ja luultavasti suunniteltu se mielessä pitäen, joten fiilistä paikalliseen asumistyyliin ei oikein saanut. Ainut huomattava ero, jonka huomasi espanjalaisen ja suomalaisen asuntolan välillä, oli käsi-/bideesuihkun puuttuminen. Jos olet siis itse tällaisen ahkera käyttäjä, joko valmistaudu henkisesti hyväksymään sen puuttuminen, tai tuo mukanasasi matkabidee.

Ruokakauppa

Asuntolan lähimaastossa sijaitsee useampikin ruokakauppa, mutta itselleni tutuimmaksi tuli supermarketti Mercadona, johon on matkaa kävellessä vain päälle viisi minuuttia. Tajusin ensimmäisen kerran sisään kauppaan astuessani, että ainakaan tässä kyseisessä ruokakauppaketjussa ei käytetä ostokoreja, vaan saatavilla on vain joko pieniä tai isoja ostoskärriä. Lisäksi hedelmien ja vihannesten keräämiseen löytyy muovihanskoja, joiden käyttäminen on ymmärtääkseni yleistä muissakin espanjalaisissa ruokakaupoissa. Keräämällä hedelmät ja vihannekset paljain käsin saattaa saada muilta näköetäisyydellä olevilta asiakkailta vähintäänkin paheksuvia katseita. Itse en kuitenkaan käyttänyt kertaakaan muovihanskoja, mutta vain sen takia, että ostin ainoastaan valmiiksi hinnoiteltuja ja paketoituja tuotteita. En nimittäin ikinä saanut selville, miten hedelmät ja vihannekset kuului punnita, joten valmiiksi hinnoitellut tuotteet olivat minulle helppo ja turvallinen vaihtoehto.

Kassalle tullessa riittää suurimmaksi osaksi ajasta rajallinen kielitaito. Ensin myyjä tervehtii ("Hola" tai "Buenas" olivat yleisimpiä kuuleviani tervehdyksiä), ja sitten kysyy, että tarvitsetko kassin. Riittää, että tunnistat sanan "bolsa" eli kassi. Pelkkä no/sí tai pään pudistus/nyökkäys pitäisi olla riittävä reagointi myyjän kysymykseen. Kun myyjä alkaa skannaamaan tuotteita, ala heti pakkaamaan, sillä kassahihnaa ei ole jaettu kahtia kuten Suomessa, joten jos alat pakkaamaan vasta maksun jälkeen, seuraavan asiakkaan ostoksille ei ole tilaa. Kun on maksun aika, myyjä ilmoittaa summan ääneen. Ainakin omassa lähikaupassani hinta näkyy myös erillisellä ruudulla, joten jos et osaa numeroita, ei tarvitse hätäntyä. Itse suosin aina korttimaksua, sillä usein maksaessani käteisellä, myyjät alkoivat puhumaan lisää espanjaa, josta ymmärsin aina vain muutamia sanoja, mutta ymmärsin heidän tavoitteenaan olevan saada joko tasaraha tai sellainen käteismäärä, että he pystyivät antamaan vaihtorahan takaisin yksinkertaisessa muodossa, kuten yksittäisenä setelinä. Opin siis pian välttämään käteismaksuja. Useimmiten myyjä kysyy käyttämäsi maksutapaa, ja tässä kohti riittää, että nostat korttia hänen näkökenttäänsä. Suorita maksu, nappaa kuitti ja ostokset mukaan, ja näin olet selvinnyt kaupassa käynnistä. Jippii!

Mielessä kannattaa pitää, että Espanjassa sunnuntaita pidetään yhäkin yleisesti lepopäivänä, mikä tarkoittaa sitä, että useat kaupat ovat kiinni. Tämä pätee myös ruokakauppoihin, vaikkakin jotkut pysyvät sunnuntaisinkin auki. Kannattaa kuitenkin suunnitella omat kauppareissunsa tämä mielessä pitäen.

Kierrätys

Espanjassa kierrätetään melko samalla tavalla kuin Suomessakin. Roskat lajitellaan materiaalien mukaan ja viedään kierrätysastioihin, joita löytyy kadunvarsilta. Minua lähimmät kierrätysastiat löytyivät matkan varrelta bussipysäkille kävellessä, joten pystyin aina viemään roskani kätevästi aamuisin töihin lähtiessä. Kierrätysastiat ovat värikoodattuja, ja kutakin astiaa vastaava väri löytyy aina pakkausmateriaaleista. Välillä itse väriä ei löydy pakkauksen kyljestä, mutta tällöinkin kierrätysohje löytyy tekstinä. Jos näet kierrätysmerkin kohdalla esimerkiksi sanan "amarillo", kuuluu kyseinen roska heittää keltaiseen kierrätysastiaan. Tätä varten on hyvä tietää värien nimet espanjaksi! Kierrätysastioiden kyljissä näkyy myös melko selkeästi piirroksina mitä mihinkin astiaan kuuluu lajitella. Itse luin lisäksi [tämän blogikirjoituksen](#) tutustuakseni paikalliseen kierrätykseen tarkemmin.

Kierrättäminen on otettu huomioon myös työharjoittelupaikallani. Työhuoneessa on seinää vasten samalla tavalla värikoodatut pienet kierrätysastiat, joihin roskat lajitellaan. Ympäristöystävällisiä ollaan myös ruoka-astioiden kanssa. Työpajojen asiakkaille on tapana tarjota juotavaa, jotka tarjoillaan keraamisista mukeista, joten kertakäyttöastioita ei tule käytettyä lainkaan. Myös lautaset ovat keraamisia.

Vapaa-aika

Olin lähtenyt sinänsä vähän tyhmällä mindsetillä matkaan, sillä minulla oli jostakin syystä vankasti päässä sellainen ajatus, että olin lähdössä kuudeksi viikoksi elämään vain ihan tavallista arkea ja työ(harjoittelu)elämää Sevillaan, joten suurimmaksi osaksi ajasta palasin aina vain suoraan asunnolle viettämään iltaa työpäivien jälkeen, aivan kuten minulla on tapana toimia Suomessakin eläessäni. Vietin paljon aikaa kämpillä maalailleen, linolevyä kaivertaan ja leffoja katsellen, vaikka järkevämpää olisi todellakin ollut lähteä tutkimaan paikkoja, kun kerran ulkomailla sitä oltiin. Toisaalta lämpötilat olivat päivisin aina noin kolmenkymmenen asteen tienoilla, joten helteelle herkkänä henkilönä minulla oli kyllä aina muutenkin kiire päästä takaisin omaan ilmastoituun huoneeseeni. Tulin kyllä loppujen lopuksi katuman päälle viimeisenä parina viikkona, kun heräsin tästä arkisesta mindsetistäni. Tarraa siis sinä joka ikisestä mahdollisuudesta nähdä ja kokea uutta, ettei jää kaduttamaan!

Jonkin verran tuli minunkin nähtyä kuitenkin paikkoja ja vietettyä aikaa ulkonakin. Yksi lempikohteistani oli Parque de María Luisa-niminen suuri puisto, joka oli täynnä kaikenlaista nähtävää. Tunsin oloni kuin tutkimusmatkailijaksi tai aarteenetsijäksi vaelletlessani ympäriinsä löytäen upeita patsaita, suihkulähteitä ja muita ihmeellisyyksiä. Lempilöydökseni (jonka olin tosin jo etukäteen löytänyt ja tallentanut netistä) oli runoilija Gustavo Adolfo Bécquerille omistettu monumentti, joka koostuu kuudesta patsaasta: runoilijan rintakuvasta, kolmesta rakkauden eri vaiheita kuvastavasta naishahmosta, sekä kahdesta pronssisesta hahmosta, joista toinen esittää Cubidia ja toinen kuvastaa haavoittunutta rakkautta. Patsaat ovat hyvin kauniita, mutta tämä kyseinen sijainti puistossa on suosikkini kuitenkin muusta syystä. Patsaita vastapäätä kököttää nimittäin pylvään päällä seisova hyllykkö, johon ihmiset jättävät kirjoittamiaan rakkausrunoja ja -kirjeitä. Ihastuin tähän pieneen hyllykköön aivan kauttaaltaan, enkä ole vieläkään päässyt yli siitä, kuinka hellyttävää sen olemassaolo on. Jätin melkein itsekin hyllylle jotain pientä, vaikkakin tulikin siitä sittenkin loppujen lopuksi jänistettyä...

Vapaa-aika

Parque de María Luisassa sijaitsee myös yksi Sevillan tunnetuimmista turistikohteista, Plaza de España (johon on ilmainen pääsy!). Kuten todettua, sijainti on tunnettu turistikohde ja siksi usein kuhisee turisteja, suosittelen silti vierailemaan siellä. Plaza de Españalta löytyy valtava määrä käsinmaalattuja laattoja ja muuta keramiikkaa, joita etenkin keramiikkapajalla työskenneltyä ja näitä samoja lasitustekniikoita opittua on hyvin vaikuttavaa ja mielenkiintoista tutkia. Suosittelen varaamaan puistossa kiertelemiseen kokonaisen päivän ja ottamaan mukaan luonnosvihkon!

Toinen tunnetuimmista turistikohteista, jossa kävin, on Real Alcázar de Sevilla, joka oli myös täynnä upeita koristelaattoja niin lattioita, seiniä, kuin kattojakin myöten. Alcázarin pihassa on myös englantilaistyylinen puutarha, joka on niin suuri, että kadotin tieni siellä pariinkin kertaan. Mielestäni puutarha ei ollut kuitenkaan kovinkaan kutsuva, ja esimerkiksi Parque de María Luisa oli mieltäisempi, joten en viipynyt siellä kovinkaan pitkään (kunhan vain löysin tieni ensin takaisin). Jos Alcázarissa kiinnostaa vierailla, osta liput sinne ajoissa. Vanhempani kävivät vierailemassa Sevillassa viikon ajan, emmekä olleet tajunneet varata lippuja tarpeeksi aikaisin, joten heiltä jäi siellä vierailu välistä. Kävin itse yksin siellä vasta paalulentoani edeltävänä päivänä.

Vietin lähes koko kv-jaksoni Sevillassa, mutta kävin myös kaksi kertaa kaupungin ulkopuolella päiväretkillä. Ensimmäisen kerran kävin luokkalaiseni kanssa Córdobaassa. Vierailimme Mezquita-Catedralissa, jossa tuijottelin aivan ihmeissäni suuren hallin täyttäviä islamilaistyyllisiä puna-valkoraidallisia holvikaaria. Tämä islamilaistyylinen arkkitehtuuri tönähti aivan täysin kristillistyyllisen arkkitehtuurin kanssa, sillä esimerkiksi keskellä suurta holvikaarien hallia on ylikoristeellinen kappeli. Kahden hyvin erilaisen tyylin yhdistelmä on valehtelematta hyvin kummallinen, mutta ehkä myös jokseenkin mielenkiintoinen.

Kävin myös Cadizissa pitämässä rantapäivän, joten sellaiseenkin on mahdollisuus!

Vapaa-aika

(Lupaen että tässä on viimeinen vapaa-aikaan liittyvä slide! Bear with me!)

Aivan ehdottomin suosikkiasiani mitä tuli vapaa-ajalla tehtyä oli markkinoilla käyminen! Sevillassa järjestetään paljonkin markkinoita eri aikoihin kuukaudessa. Jos sellaiset kiinnostavat, [tältä sivulta](#) löytyy sellaisten ajankohtia! Etsi etukäteen ja merkkaa kalenteriin ne markkinat, joissa haluat käydä, sillä useat niistä järjestetään vain kerran kuussa. Minultakin jäi suurin osa välistä juuri sen takia, etten ollut tarkistanut ajankohtia etukäteen. Suosikkimarkkinani (ja Sevillan suurimmat) olivat Calle Ferialla aamupäivisin järjestettävät torstaimarkkinat. Myyntipöydät olivat täynnä pääasiassa vanhoja vintage-, retro- ja antiikkiesineitä, -koruja ja jonkin verran -vaatteitakin, sekä joitakin itsetehtyjä tuotteita. Hirveästi houkutti ostella vaikka mitä, mutta tilan muute laukuissa rajoitti shoppailujani. Päädyin palaamaan kotiin siis pienikokoisine saaliineni: uudet korvakorut korvissa ja liian monta pinssiä repun koristeena.

Toiset markkinat, joilla kävin, olivat sunnuntaisin järjestettävät käsityömarkkinat Trianan Sillan alla, Paseo de Nuestra Señora de la O-nimisellä kadulla. Nämä markkinat ovat huomattavasti pienemmät, kuin torstaina järjestettävät, mutta silti mukava aktiviteetti sunnuntaipäivälle. Jos käsintehdyt korut, vihkot, taideteokset yms. kiinnostavat ja haluat tukea paikallisia kädentaitajia, käy ihmeessä checkaamassa nämä markkinat!

Huomioi, että monet markkinat sijoittuvat vain aamupäiviin! Itse pystyin esimerkiksi viettämään torstaimarkkinoilla vain ensimmäisen tunnin niiden alettua ennen kun jouduin lähtemään töihin.

Budjetointi

Olen yleisesti ottaen hyvin säästeliäs ihminen. Lähdin siis matkallekin hyvin säästeliäällä mielellä. En ostellut hirveästi tavaroita kotiin vietäväksi, mikä ei kyllä jäänyt kaduttamaankaan, sillä en pidä ylenpalttisesta ja turhien tuotteiden shoppailusta. Mikä jäi kyllä kaduttamaan omassa budjetoinnissa oli se, etten syönyt ravintoloissa mielestäni tarpeeksi. Olin pyrkinyt säästämään tekemällä paljon ruokia itse asuntolalla, ja säästettyä siinä tulikin, mutta niinkin paljon, että enemmän olisi kyllä ollut varaa käydä useamminkin syömässä ulkona. Toki säästettyä tuli myös siinä, etten hirveästi muutenkaan viettänyt aikaa ulkona, kuten aikaisemmin mainitsinkin. Olisin siis käyttänyt rahaa enemmän kokemuksiin ja ravintoloissa käymiseen.

Missä taas olisin toisaalta säästänyt rahaa, oli itse kv-jakson alkujärjestelyissä. Kuten aiemmin on tultu mainittua, järjestelyissä oli mukana INCOMA-niminen organisaatio. Heidän puolestaan tuli järjestettyä juuri esimerkiksi työharjoittelupaikat, asumisjärjestelyt ja kuljetus Malagasta Sevillaan. Heiltä sai myös apua hätätilanteissa, kuten tarvittaessa sairaalakäyntien, kielen ja käännösten, tai työpaikkaan liittyvien ongelmien kanssa. Kaikkeen heidän kautta järjestettyyn liittyi organisaatiokulut, jotka vähennettiin saamastani apurahasta. Toki oli huomattavasti helpompaa, kun ei itse tarvinnut käyttää vaivaa kaiken järjestämiseen, mutta näin jälkeinpäin viisaampana sanoisin, ettei sekään todellakaan mahdotonta ole. Uskaltaisin siis väittää, että vaikka Sevilla onkin yksi Keudan kumppanikohteista, olisi itsenäisen jaksonkin järjestäminen (ja siten organisaatiokulujen välttäminen) mielestäni mahdollista. Riippuu tietenkin, että onko itselleen tärkeämpää vaivattomuus vai rahan säästäminen.

Kv-jaksoa harkitsevalle tai suunnittelevalle:

Tartu ihan todellakin tähän mahdollisuuteen!! Olin itse hyvin epävarma ennen lähtöä ja pelkäsin, ettei mistään tule yhtään mitään, etenkin kun alkuperäinen suunnitelmani Japaniin lähdöstä oli mennyt aivan mönkään. Vaikket pääsisikään juuri sinne ensimmäisenä toivomaasi matkakohteeseen ja päätyisitkin jonnekin aivan muualle, älä anna sen lannistaa liikaa. Minullakin oli loppujen lopuksi aivan mahtava matka!

Ja sille hakijalle, joka on ehkä hieman arka ja sen takia epäröi kv-jaksolle hakemista: olen itse hyvin introvertti ja social anxiety iskee välillä hyvinkin kovaa, mutta silti selvisin matkasta, ja olisin vieläpä halunnut jäädä Sevillaan pitemmäksikin aikaa! Eikä liikaakaan tarvitse itseään puskea. Aina ei tarvitse olla kova meno päällä ja juoksemassa joka ikiseen turistikohteeseen, vaan niitä omia akkujaan voi jäädä aina välillä latailemaan kämpille, jos olo tuntuu liian raskaalta. Ota ihan omaan tahtiin, ja nauti omalla tavallasi ja tahdillasi. :)

